

Voor altijd dichtbij

ELVIS PEETERS

illustraties **YULE HERMANS**

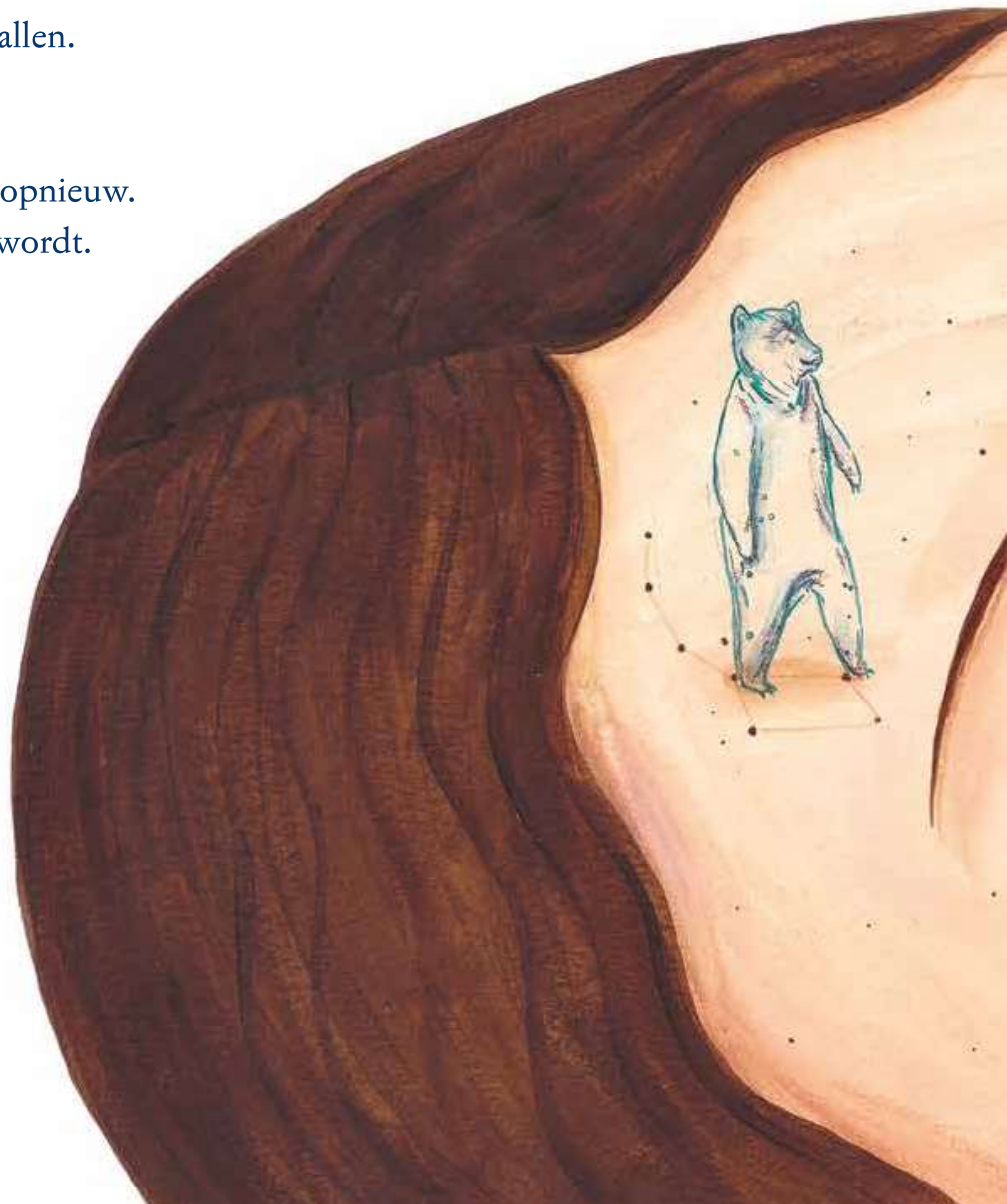

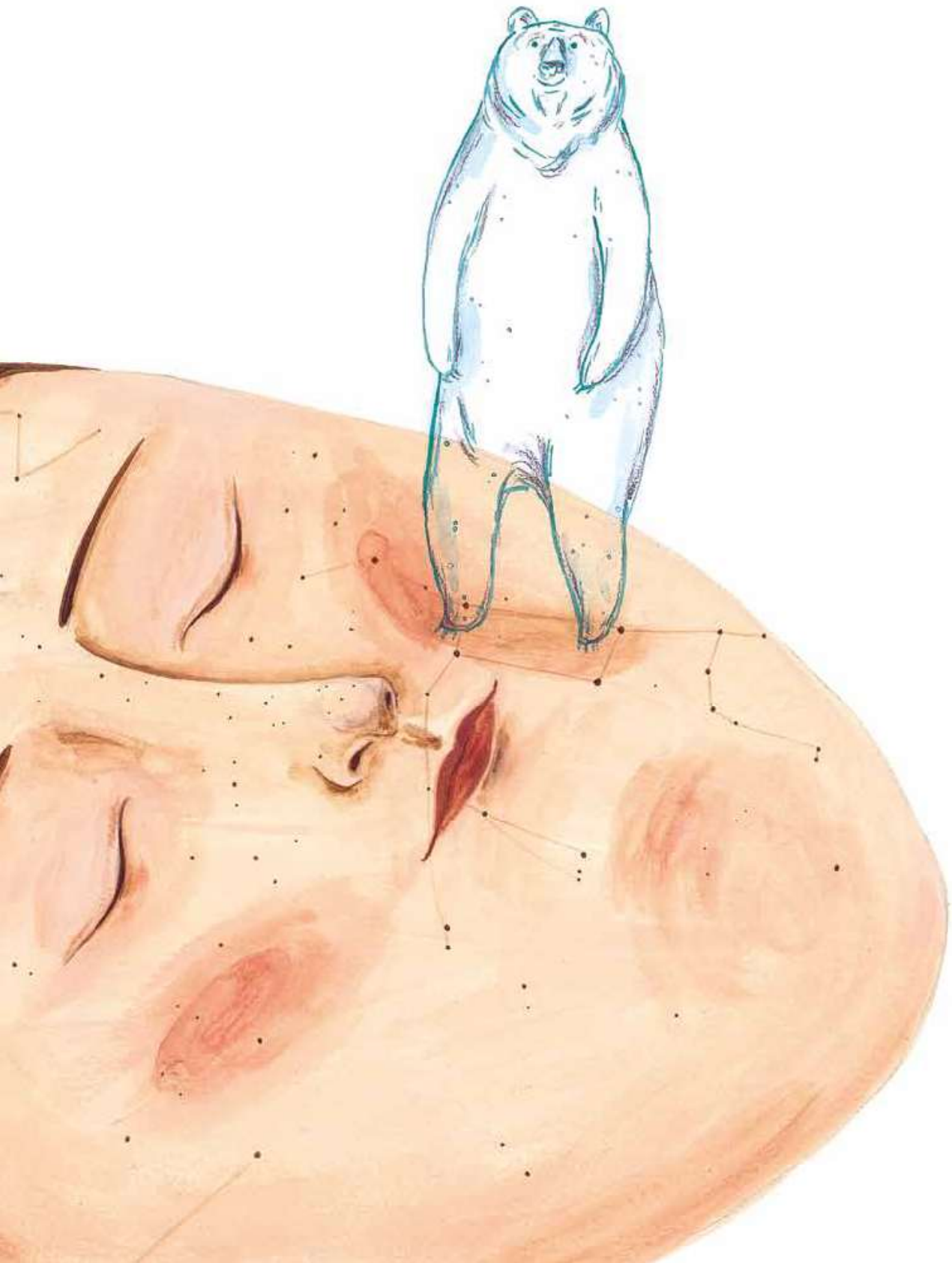
Lannoo

Op het gezicht van Yule zitten sproeten.
Van het ene oor naar het andere.
Onder haar ogen, op haar neus en wangen.
Een sterrenhemel, zegt mama.
De Grote Beer en de Kleine Beer, op het gezicht van Yule kun je ze vinden.
Ook mama heeft sproeten.
Niet zoveel, maar toch meer dan de Grote en de Kleine Beer samen.

's Avond zoeken Yule en mama op elkaars snoet naar sproeten die, als je ze zou verbinden, een figuur vormen, een boot, een banaan, een eekhoorn.
Mama volgt met haar vinger de ingebeelde lijnen op Yules gezicht.
Een licht strelen.
Tot Yules ogen dichtvallen.

Zo gaat het. Elke dag opnieuw.
Tot plots alles anders wordt.

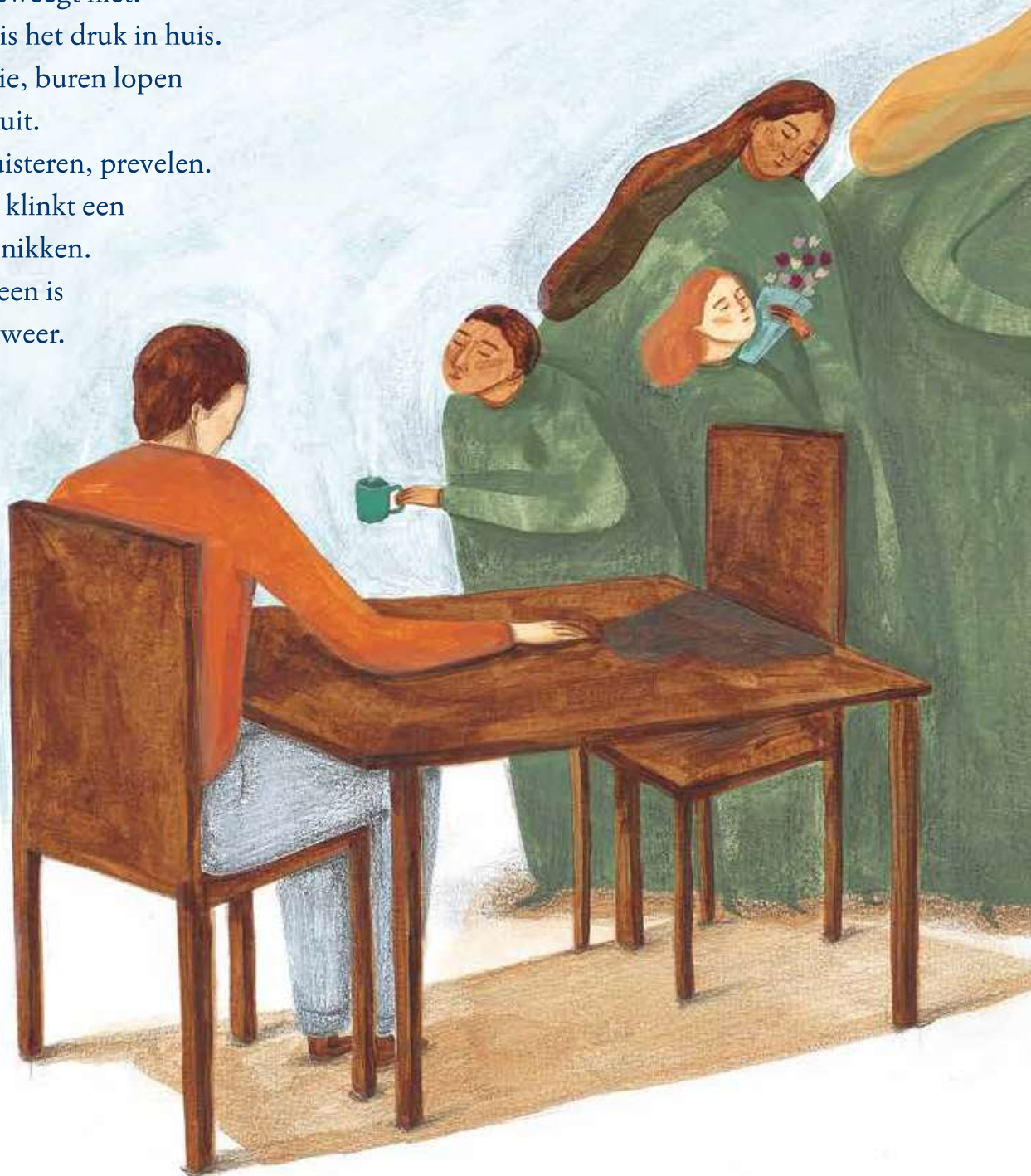

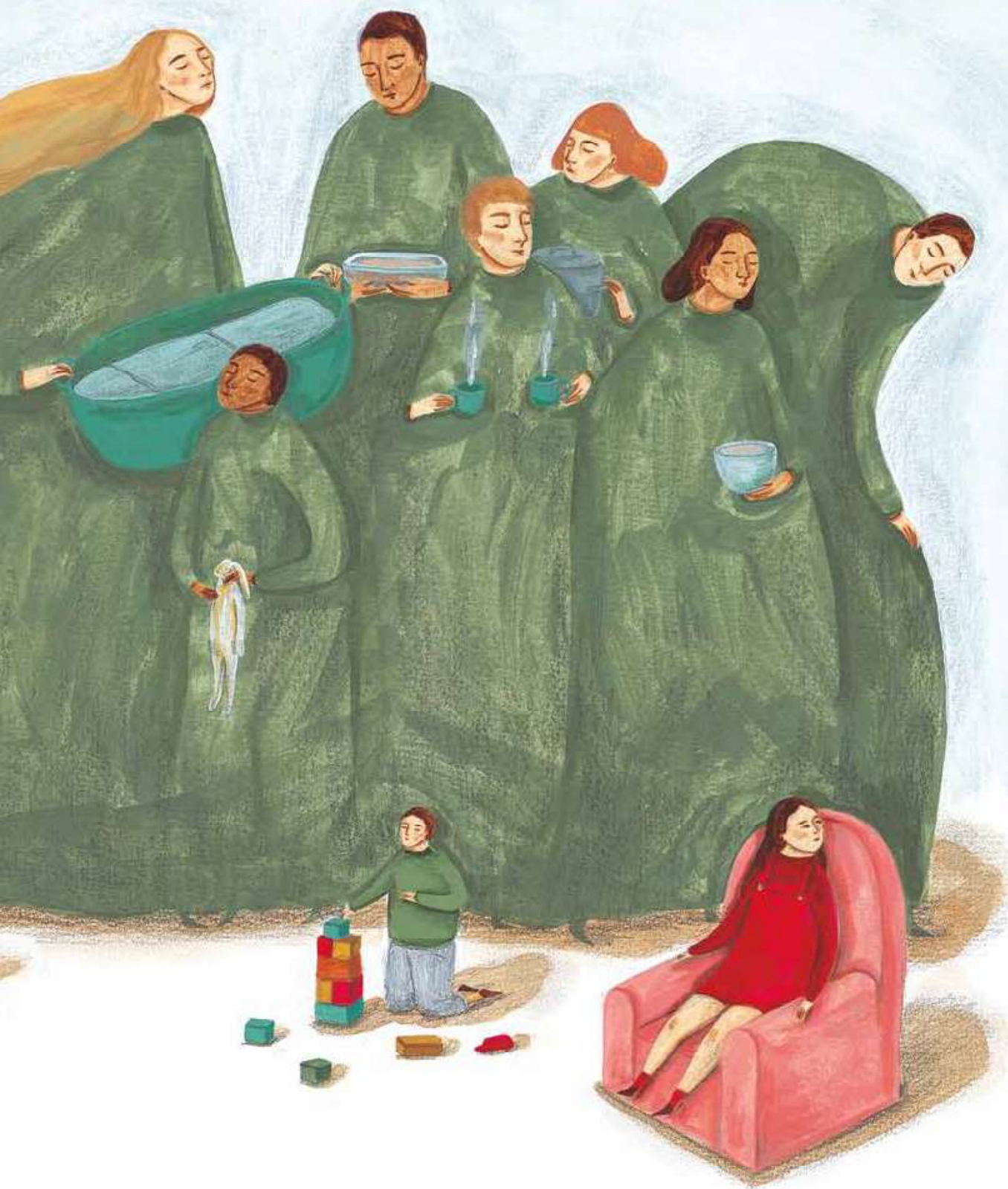

Het is bedtijd
Mama is er niet.
Yules kleine broer zwijgt.
Papa zit voorovergebogen
aan een hoek van de tafel.
Hij beweegt niet.
Toch is het druk in huis.
Familie, burens lopen
in en uit.
Ze fluisteren, prevelen.
Soms klinkt een
kort snikken.
Iedereen is
in de weer.

Yule wacht.
Bijna valt ze om van de slaap.
Ze wacht.
Met haar kleine broer.
Ze wil slapen, maar ze wacht.
Dan gaat de deur open.
Niemand lijkt het te merken. Daar staat mama.
Mama glimlacht.
Ze zegt niets.

